

Zycie Warszawy

INFORMACYJNE PISMO DEMOKRATYCZNE M. STOL. WARSZAWY

Warszawa-Praga, Niedziela, dnia 31 grudnia 1944 r.

DZIŚ ZOSTAŁ UTWORZONY TYMCZASOWY RZĄD RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

31 grudnia 1944 o godz. 10 rano rozpoczęło się w Lublinie posiedzenie Krajowej Rady Narodowej.

Na posiedzeniu tem po przemówieniu przewodniczącego K.R.N. ob. Bieruta przyjęto decyzję o przekształceniu P. K. W. N. w Tymczasowy Rząd Rzeczypospolitej Polskiej.

Ustawa brzmi jak następuje:

Ustawa z dnia 31.12.44 o powołaniu Tymczasowego Rządu Rzeczypospolitej.

Na podstawie artykułu 27 ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania Rad Narodowych (Dz. Ustaw Nr. 5 poz. 22) postanawia co następuje:

Art. 1

Krajowa Rada Narodowa, przychylając się do ogólnych żądań społeczeństwa polskiego, wyrażanych w masowych uchwałach, rezolucjach i wezwaniach organizacji społecznych, politycznych i zawodowych, zebrań fabrycznych, chłopskich, inteligentkich, młodzieżowych oraz Zjazdów Kołogrosów Spółdzielczego, Chłopskiego, Związków Zawodowych i poszczególnych partii politycznych powołuje w miejsce utworzonego ustawą z dnia 21 lipca 1944 r. (Dz. Ustaw i Rozp. poz. 1) Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego — Tymczasowy Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, oparty o program działania wyrażony w manifestie lipcowym PKWN.

Art. 2

Tymczasowy Rząd Rzeczypospolitej Polskiej stanowią:

- 1) Prezes Rady Ministrów
- 2) Minister Obrony Narodowej
- 3) Minister Spraw Zagranicznych
- 4) Minister Administracji Publicznej
- 5) Minister Skarbu
- 6) Minister Przemysłu
- 7) Minister Apropriacji i Handlu
- 8) Minister Sprawiedliwości

9) Minister Bezpieczeństwa Publicznego

10) Minister Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia

11) Minister Komunikacji

12) Minister Poczty i Telegrafów

13) Minister Odszkodowań Wojennych

14) Minister Oświaty

15) Minister Kultury i Sztuki

16) Minister Informacji i Propagandy

Prezesa Rady Ministrów i Ministrów zamianuje Prezydent Krajowej Rady Narodowej w trybie ustalonym w artykule 4b Konstytucji.

Art. 3

Prezes Rady Ministrów i Ministrów składają na ręce Prezydenta Krajowej Rady Narodowej następujące ślubowanie:

„Ślubuję uroczyście jako członek Tymczasowego Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, według najlepszego mego rozumienia i zgodnie z sumieniem stale i etelnie pracować dla dobra Narodu Polskiego na straży Jego praw demokratycznych i uczynić wszystko w miarę swoich sił i zdolności dla umocnienia Niepodległości i pomyślnego rozwoju Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 4

Wszystkie dotychczasowe kompetencje Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego przechodzą na Radę Ministrów — kompetencje Przewodniczącego Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego oraz Prezydium Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego — na Prezesa Rady Ministrów, zaś kompetencje kierowników resortów na poszczególnych ministrów.

Art. 5

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy ministrowie obejmą poszczególne resorty i przekształcą je na ministerstwa.

Art. 6

Wszyscy funkcjonariusze dotychczasowych resortów stają się na mocy niniejszej ustawy funkcjonariuszami odcinającymi ministerstw, w których zajmują stanowiska zajmowane poprzednio w resortach, zaś funkcjonariusze Sekretariatu Prezydium Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego stają się funkcjonariuszami Prezydium Rady Ministrów z zachowaniem ich dotychczasowego stosunku służbowego.

Art. 7

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesa i Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 8

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej

(—) Bierut Bolesław

Członkowie Prezydium

Krajowej Rady Narodowej

(—) Edward Bol. Osułka-Morawski

(—) Michał Kola Żymierski

Dawno oczekiwane zadanie całego Narodu stało się faktem.

Po wszystkich zakątkach świata, gdzie tylko są Polacy, na bruku londyńskim i w piastach Iranu, w dalekich obszarach Związku Radzieckiego i Ameryki — po wszystkich polach bitew, gdzie walczy Polacy, na spływającej krwią i łzami ujarzmionej jeszcze ziemi polskiej w Warszawie i Krakowie, w Łodzi i w Poznaniu — rozlegnie się ta wieść radośna. Polacy mają dzisiaj swój rząd — nie z nazwy, gdzieś na obrzeżu, a rząd rzeczywisty, który nas jednoczy, uzbraja i wiedzie nas na bój o silną, Niepodległą i Demokratyczną Polskę.

Dlatego w tej doniosłej historycznej chwili łączymy się z całym krajem w radosnym okrzyku.

Tymczasowy Rząd
Rzeczypospolitej Polskiej
NIECH ŻYJE!

1 życie premiera Władysława Gomułki
Władysław Gomułka